

Den poté: Poválečná strategie USA vůči Rusku

rand.org/pubs/research_briefs/RBA2510-1.html

Obrázek převzat z Samer chogale/Getty Images

I když to nemusí přijít brzy, nakonec dojde k ukončení rusko-ukrajinské války. Co pak?

Příprava na následky

Bez ohledu na to, kdy horká fáze současné války skončí, Rusko zůstane hrozbou jak pro Ukrajinu, tak pro zájmy Spojených států a jejich spojenců. Jak by se tedy měly Spojené státy po válce vypořádat s Ruskem? Jak by měly poválečné úvahy ovlivnit válečnou politiku?

Kdykoli konflikt skončí, způsob, jakým Spojené státy přistupují ke svému vztahu s Ruskem, ovlivní zájmy USA v Evropě a pravděpodobně i na celém světě. Vzhledem k těmto sázkám musí američtí stratégové plánovat na poválečné období již nyní.

Odpovědi na tyto otázky jsou nesmírně důležité. Rozhodnutí učiněná bezprostředně po válkách mohou mít významné dlouhodobé důsledky. Osady, které ukončily první a druhou světovou válku, přetvořily národy, společnosti a mezinárodní řád způsobem, který je pocíťován dodnes. Analýza RAND zjistila, že předpoklady tvůrců politik o trajektorii velkých válek – například jak dlouho takové války potrvají a jaké bude poválečné prostředí – se často ukazují jako nesprávné, což komplikuje plánování jejich následků.

Ačkoli rusko-ukrajinská válka není (v době psaní tohoto článku na konci roku 2023) velmocenským konfliktem jako první a druhá světová válka, staví jednu hlavní mocnost proti velkému sousednímu státu, který je podporován další velkou mocností, Spojenými státy, státy a jejich spojenci. Kdykoli konflikt skončí, způsob, jakým Spojené státy přistupují ke svému vztahu s Ruskem, ovlivní zájmy USA v Evropě a pravděpodobně i na celém světě. Vzhledem k těmto sázkám musí američtí stratégové plánovat na poválečné období již nyní. Prvním krokem je identifikovat možné přístupy americké politiky a posoudit jejich pravděpodobný dopad.

Představování možných budoucností

Plánování po válce je plné značné nejistoty: Stratégové neznají trajektorii konfliktu, kdy boje ustanou, ani jak se v důsledku toho změní mezinárodní prostředí. Vzhledem k této nejistotě je třeba prozkoumat důsledky strategických rozhodnutí USA v různých kontextech.

Lze si představit nespočet kontextů. Aby byla analýza proveditelná, zkonstruovali výzkumníci RAND dva ideální *poválečné světy* – kombinaci výsledku války a povahy mezinárodního prostředí, když skončí.

Jak je podrobně uvedeno v rámečku 1, jeden z těchto světů je z pohledu USA mírně méně příznivý (svět A) a druhý mírně příznivější (svět B). Výzkum se zaměřil spíše na tyto mírné variace než na extrémně negativní nebo velmi pozitivní.

Krabice 1. Dva poválečné světy

Svět A: Po méně příznivé válce

Válečné výsledky

- Konflikt končí po dlouhé vyčerpávající válce
- Čína poskytuje Rusku smrtící pomoc
- Válka končí slabým příměřím
- Ukrajina trpí mírnými územními neúspěchy

Strategické prostředí bezprostředně po válce

- Rusko je primárně imperialistické a také bezpečnostně motivované
- Rusko je válkou oslabeno, ale připraveno se znovu vyzbrojit
- Rusko-čínské vztahy jsou velmi těsné
- Ukrajina se zaměřuje na znovudobývání území
- Ukrajina je ekonomicky zdevastovaná
- NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy) je rozděleno, pokud jde o válečnou politiku vůči Rusku a Ukrajině
- Přesun USA do indicko-pacifické oblasti je omezen válkou v Evropě
- Existuje napětí mezi USA a Čínou kvůli podpoře Moskvy ze strany Pekingu
- V důsledku sankcí a protisankcí dochází ke globální ekonomické fragmentaci

Svět B: Po válce příznivější

Válečné výsledky

- Válka brzy skončí
- Čína neposkytuje Rusku smrtící pomoc
- Válka končí masivním příměřím
- Ukrajina dosahuje skromných územních zisků

Strategické prostředí bezprostředně po válce

- Rusko je motivováno především bezpečností
- Rusko je válkou vážně oslabeno a jeho obranný průmysl se potýká s problémy
- Rusko-čínské vztahy jsou poněkud napjaté
- Ukrajina se zaměřuje na oživení ekonomiky
- Ekonomice Ukrajiny je válkou výrazně poškozena
- NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy) udržuje jednotu ve válečné politice vůči Rusku a Ukrajině
- Posun USA do indicko-pacifické oblasti není výrazně omezen válkou v Evropě
- Válka nemá zásadní dopad na americko-čínské napětí
- Rusko je mnohem méně ekonomicky integrováno se Západem

Výzkumníci poté zhodnotili, jak by si v těchto dvou světech vedly dvě americké strategie ideálního typu – *tvrdý přístup* a *méně tvrdý přístup* (viz rámeček 2).

Pokud Spojené státy přijmou strategii tvrdé linie, snažily by se potrestat, odradit a oslabit Rusko tím, že budou podporovat mnoho prvků válečné strategie, jako jsou sankce a posílení postavení amerických sil v Evropě. Pokud si Spojené státy zvolí méně tvrdou strategii, budou otevřeny jednání a zdrženlivější politické a vojenské politice zaměřené na stabilizaci vztahů s Ruskem.

Rámeček 2. Dvě americké strategie ideálního typu

Tvrký přístup

Strategická stabilita

- Odmítněte jednání o kontrole zbrojení
- Vyvinout nové jaderné schopnosti a rozšířit postavení síly
- Nasadte více instalací BMD (obrana proti balistickým střelám)
- Rozmístěte do Evropy pozemní rakety středního doletu

Vojenská přítomnost v Evropě

- Udržujte zvýšené úrovně síly
- Rozmístit více sil do východní Evropy
- Odmítněte jednání o omezení konvenčních sil v Evropě

Bezpečnostní vztah s Ukrajinou

- Poskytněte pomoc, která umožňuje útočné operace
- Integrovat ukrajinskou armádu do NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy)
- Podporujte otevřené dveře a ukrajinské členství

Politika vůči ostatním bývalým sovětským státům , které nejsou členy NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy)

- Podpořit integraci Gruzie a její členství v NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy)
- Zvýšit bezpečnostní spolupráci s regionálními státy
- Vraťte zpět ruský vliv

Ekonomické vztahy s Ruskem

Dodržujte většinu válečných sankcí

Méně tvrdý přístup

Strategická stabilita

- Otevřeno jednání o kontrole zbrojení
- Omezování politiky jaderných zbraní
- Otevřeno limitům na US BMD (obrana proti balistickým střelám)
- Otevřeno omezením pro pozemní rakety středního doletu v Evropě

Vojenská přítomnost v Evropě

- Stahujte síly
- Žádné další síly do východní Evropy
- Otevřeno rozhovorům o omezeních podobných CFE (Smlouva o konvenčních ozbrojených silách v Evropě)

Bezpečnostní vztah s Ukrajinou

- Poskytněte pomoc pro obranné držení těla a odolnost
- Neintegrujte ukrajinskou armádu do NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy)
- Otevřeno neutralitě Ukrajiny; žádná podpora členství v NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy)

Politika vůči ostatním bývalým sovětským státům , které nejsou členy NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy)

- Žádné kroky směrem k integraci nebo členství Gruzie v NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy)
- Mírně omezit bezpečnostní spolupráci s regionálními státy
- Omezit snahy o podkopání ruského vlivu

Ekonomické vztahy s Ruskem

Otevřeno pro úlevu od podmíněných sankcí

POZNÁMKA: BMD = obrana proti balistickým střelám; CFE = Smlouva o konvenčních ozbrojených silách v Evropě.

Jak se vyvíjí budoucnost podle různých amerických strategií

Výzkumníci poté zhodnotili dopad obou strategií v obou světech, což přineslo čtyři alternativní budoucnosti. Tabulka 1 ukazuje futures odvozené z této interakce dvou strategií se dvěma světy.

Tabulka 1. Alternativní budoucnosti v dekadě po rusko-ukrajinské válce

	Tvrký americký přístup	Méně tvrdý americký přístup
Svět A: Po méně příznivé válce	Budoucnost 1: Všudypřítomná nestabilita	Budoucnost 2: Lokalizovaná nestabilita
Svět B: Po válce příznivější	Budoucnost 3: Studená válka 2.0	Budoucnost 4: Chladný mír

Následující část shrnuje klíčovou dynamiku v každé budoucnosti v desetiletí po válce a zkoumá důsledky pro následujících pět zájmů USA:

- Pozice USA v distribuci moci v klíčových regionech
- Riziko velké mocenské války
- Síla americké ekonomiky
- Bezpečnost a prosperita Ukrajiny
- Riziko konfliktu v ostatních bývalých sovětských státech, které nejsou členy NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy)

Čtyři alternativní budoucnosti

Každý budoucí scénář obsahuje popis toho, jak se mezinárodní události vyvíjejí v desetiletí po skončení války, a posouzení toho, jak tyto události ovlivňují zmíněných pět zájmů USA.

Budoucnost 1: Všudypřítomná nestabilita

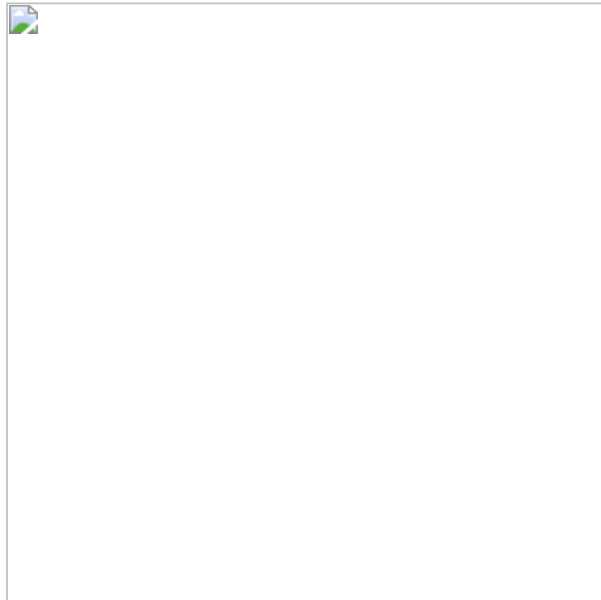

Foto: Staff Sgt. Shawn Coover / US Marine Corps

Tato budoucnost předpokládá poválečné desetiletí nestability na mnoha úrovních: na zemi na Ukrajině, mezi Ruskem a NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy) v Evropě a na strategické úrovni mezi Spojenými státy a jejich dvěma hlavními jadernými rivaly, Ruskem a Čínou.

- Situace na Ukrajině zůstává sudem s prachem: Obě strany porušují příměří a připravují se na druhou válku.

- Politické vztahy mezi NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy) a Ruskem jsou horší než před válkou.
- Americká politika podněcuje závody v jaderném zbrojení s Ruskem a Čínou a oba rivalové spolupracují, aby podkopali zájmy USA hlouběji než kdy předtím.
- Vysoké napětí urychluje globální ekonomickou roztržičnost a brzdí růst Evropy, což jsou faktory, které americkou ekonomiku mírně táhnou.

Jak jsme se sem dostali?

Válka končí méně příznivým výsledkem (svět A) a Spojené státy přijímají tvrdou politiku vůči Rusku, aby uvalily náklady na Moskvu, odradily další invazi na Ukrajinu a vyslaly všem americkým rivalům zprávu, že agrese se nevyplácí.

Rusko během války oživilo svůj obranný průmysl, řešilo některé vojenské problémy (jako je špatný výcvik) a získalo smrtící pomoc od Číny. Ačkoli je NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy) stále silnější než Rusko, tvrdá poválečná americká politika, jako jsou bilaterální dohody o rozmístění většího počtu sil ve východní Evropě, vede některé spojence (jako je Francie a Německo) k tomu, že Spojené státy považují za provokatéra. V důsledku toho jsou závazky těchto spojenců ke kolektivní obraně méně pevné. Na konci dekády však agresivní chování Ruska vede k větší soudržnosti společenství.

Americká podpora integrace Ukrajiny do NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy) a její zvýšená bezpečnostní spolupráce s ostatními zeměmi bývalého Sovětského svazu se střetává s pokračující ruskou imperialistickou agendou v regionu a žene politické napětí na nová maxima.

Jak Spojené státy, tak Rusko posilují své pozice ozbrojených sil podél hranice NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy) - Rusko. Diplomatické vztahy zůstávají špatné a vnímání hrozeb je vysoké, což vytváří podmínky pro nesprávné vnímání záměrů. Proto je riziko katastrofického konfliktu vyšší než před válkou na Ukrajině, i když absolutní riziko zůstává nízké.

Spojené státy se odmítají zapojit do kontroly zbrojení s ohledem na minulé Rusko a zvěrstva, kterých se během války dopustilo. Americké rozmístění raket středního doletu a infrastruktury BMD (obrana proti balistickým střelám) v Evropě vyvolává v Rusku obavy o její zajištěnou schopnost odvety. V reakci na to Rusko zahajuje jaderné nahromadění a užší spolupráci s Čínou v boji proti americkým kapacitám. Bez kontroly zbrojení tato dynamika podněcuje závody v jaderném zbrojení. Peking je také zneklidněn tvrdou jadernou politikou USA a urychluje své vlastní nahromadění.

Ještě znepokojivější je, že obavy Ruska a Číny o jejich zajištěnou schopnost odvety v tomto prostředí zvyšují tlaky na použití jaderných zbraní jako první v případě krize. I když jaderná válka není pravděpodobná, je zde větší riziko než před válkou na Ukrajině.

Silný imperialistický tah Ruska pokračuje, a tak využívá příležitosti k přípravě na další invazi, až se naskytne příležitost. Zaměření Ukrajiny na znovudobytí ji vede k tomu, že pokračuje v militarizaci a centralizaci moci, narušuje její demokracii a snižuje investice, což podkopává ekonomický růst. Americká podpora integrace Ukrajiny do NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy) a její pomoc s cílem umožnit ofenzivně orientované ukrajinské armádě zvyšuje pravděpodobnost, že Rusko zasáhne preventivně, aby zabránilo členství Kyjeva v NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy) nebo snížilo jeho schopnosti. Slabé příměří v kombinaci s ambicemi Ruska a Ukrajiny znamená, že válka by se mohla opakovat také prostřednictvím eskalace potyček podél linie kontaktu. Zvýšená bezpečnostní spolupráce USA s ostatními bývalými sovětskými státy, které nejsou členy NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy), vede k intenzivnější konkurenci s Ruskem v regionu.

Budoucnost 2: Lokalizovaná nestabilita

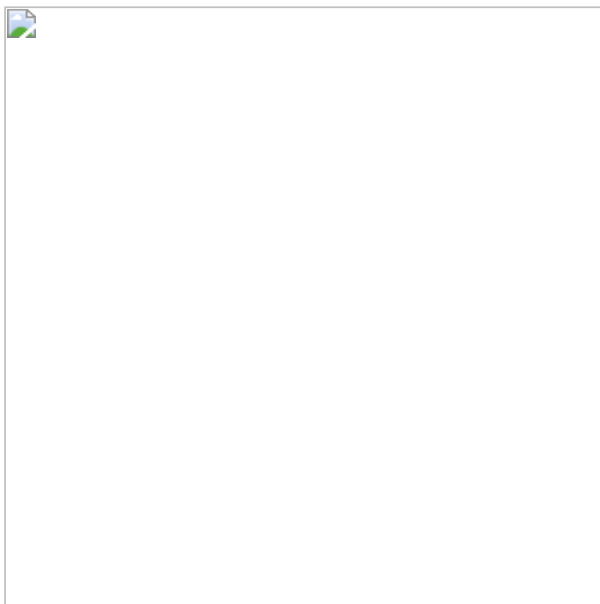

Foto miodrag ignjatovic/Getty Images

Tato budoucnost se vyznačuje větší regionální a strategickou stabilitou, ale riziko opakování konfliktu na Ukrajině zůstává vysoké.

- Ukrajina a Rusko se nezávázaly k příměří, takže riziko eskalace podél linie kontaktu zůstává vysoké.
- Politické a vojenské napětí mezi NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy) a Ruskem, i když je stále zvýšené, je nižší než v budoucnosti 1.
- Jaderná dynamika s Ruskem a Čínou je stabilnější.
- Snížená globální ekonomická fragmentace se promítá do menšího dopadu na americkou ekonomiku.

Jak jsme se sem dostali?

Po nepříznivé válce (svět A) se Spojené státy rozhodnou, že Evropě věnovaly příliš mnoho zdrojů a jen velmi málo se za to mohou projevit. Washington zaujímá méně tvrdý přístup k Rusku v naději, že stabilizuje vztahy a přesune své zaměření na indicko-pacifický region.

Ačkoli Spojené státy snižují úroveň sil v Evropě z jejich válečných maxim, regionální vojenská rovnováha stále upřednostňuje NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy). Nejen, že Rusko utrpělo během války velké bojové a ekonomické ztráty, ale Moskva, která vidí méně akutní hrozbu pro svůj západ, také investuje méně do schopností pro špičkový boj než ve Future 1. Místo toho se svým imperialistickým pudem Rusko je stále silné a soustředí se na přípravu na další válku na Ukrajině. Na rozdíl od Future 1 zůstávají členové NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy) v poválečném desetiletí sjednoceni v hlavní misi kolektivní obrany, a to i přes některé neshody. Takovým spojencům, jako je Německo, vyhovuje méně tvrdý přístup USA k Rusku. Přestože východoevropští spojenci lobují ve Spojených státech, aby zaujaly jestřábí postoj, nejsou o nic méně oddáni alianci. Méně tvrdý přístup k Rusku vyžaduje méně amerických zdrojů v Evropě, čímž se uvolňují prostředky a síly, které se mohou věnovat indicko-pacifickému regionu.

Ochota Washingtonu vrátit se k bilaterální kontrole zbrojení, jeho nedostatečná podpora pro hlubší integraci Ukrajiny do NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy) a jeho zdrženlivost vůči angažovanosti s ostatními bývalými sovětskými zeměmi, které nejsou členy NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy), to vše snižuje politické napětí mezi USA a Ruskem. Navzdory obavám, že by takové kroky mohly Rusko povzbudit, tyto méně tvrdé politiky nepodkopávají již tak silný odstrašující prostředek NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy). Ostatně Rusko během války nezaútočilo na členské státy NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy), a to i přes bezprecedentní podporu spojenců Ukrajiny. Přesto je situace na Ukrajině nestabilní. Slabá ustanovení o příměří nedokážou omezit obě strany, které jsou stejně odhodlány zabrat více území silou. Riziko války na Ukrajině je však nižší než ve Future 1 kvůli rozdílům v politice USA. S podporou Washingtonu zaujímá Kyjev vojenskou pozici optimalizovanou pro obranu – známou jako strategie dikobraza – spíše než

zaměřovat svou sílu na útočné manévry. Tento postoj účinněji odrazuje oportunistickou ruskou agresi a omezuje moskevské pobídky preventivně zasáhnout ukrajinské síly. Ukrajina přesto zůstává na válečném základě: militarizace a centralizace moci podkopávají její demokracii a ekonomiku, stejně jako v budoucnosti 1. Omezování USA v bezpečnostní spolupráci s ostatními státy bývalého Sovětského svazu mimo NATO znamená (Organizace Severoatlantické smlouvy), že Rusko má menší motivaci než před válkou použít sílu k udržení těchto zemí na své oběžné dráze.

Budoucnost 3: Studená válka 2.0

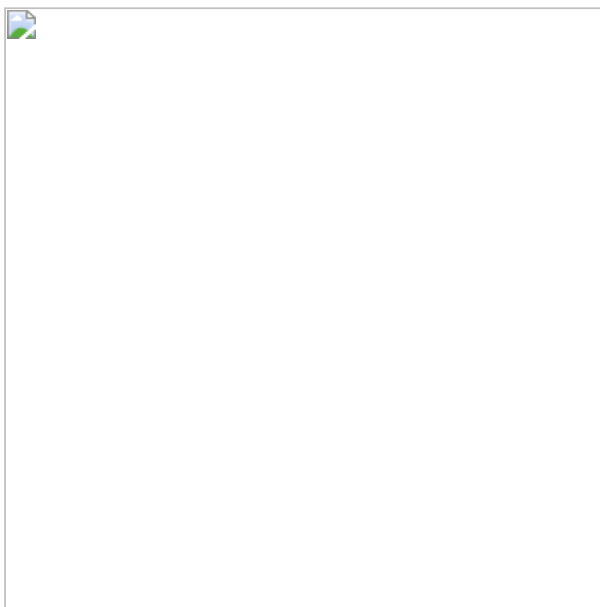

Foto zrfphoto/iStock

V této budoucnosti vytváří novou atmosféru podobnou studené válce spíše strategické a regionální napětí než riziko dalšího konfliktu na Ukrajině.

- Napětí podél linie kontaktů na Ukrajině je méně výrazné, ukrajinská ekonomika se zotavuje a její demokratické instituce sílí.
- Oslabené Rusko, které se cítí ohroženo asertivním postavením amerických sil v Evropě, spoléhá na obranu svých zájmů více na jadernou signalizaci a taktiku šedé zóny.
- Spojené státy jsou v jaderném zbrojení s Ruskem i Čínou.

Jak jsme se sem dostali?

Po příznivějším výsledku války (svět B) Spojené státy přijmou tvrdou politiku s úmyslem nakopnout hlavního mocenského rivala, když je dole.

Delší válka oslabilo Rusko ještě více ve vztahu k NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy) než ve Futures 1 a 2, což vedlo některé spojence k pochybnostem o nutnosti tvrdého přístupu USA k Moskvě. Tyto divize pokračují po celé desetiletí a vyvolávají přetrvávající otázky ohledně závazku spojenců ke kolektivní obraně.

Stejně jako ve Future 1 Spojené státy přijímají méně zdrženlivou jadernou politiku a zvyšují rozmístění konvenčních sil ve východní Evropě. Rusko má v této budoucnosti méně zdrojů, aby mohlo reagovat konvenčním nahromaděním. Moskva proto spoléhá na aktivity šedé zóny (např. rušení voleb, informační operace) a co je znepokojivější, na jadernou signalizaci. Riziko jaderného konfliktu je tak ve srovnání s ostatními budoucnostmi zvýšené.

Politické napětí je také vysoké, protože podpora USA pro členství Ukrajiny v NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy) a posílená bezpečnostní spolupráce s ostatními bývalými sovětskými státy, které nejsou členy NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy), vyvolává intenzivnější soutěž mezi USA a Ruskem. Rusko se snaží čelit americkému vlivu v

regionu, což vede k většímu riziku konfliktu v těchto zemích než v budoucnosti 2. Riziko je však nižší než v budoucnosti 1, protože méně imperialistický výhled Moskvy v této budoucnosti ji vede k zachování omezených zdrojů pro strategické konkurence se Spojenými státy.

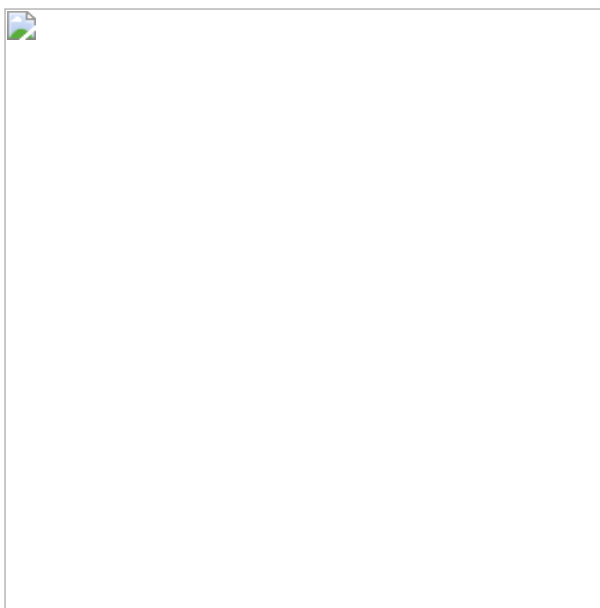
Riziko obnovení konfliktu podél linie kontaktu na Ukrajině je nižší než ve Futures 1 a 2, a to díky zdrženlivosti na obou stranách a silnému příměří, které zahrnuje takové mechanismy, jako je demilitarizovaná zóna a procesy pro řešení sporů. Ukrajinský respekt k příměří a zaměření na obnovu a reformy přináší větší podporu ze strany Evropské unie (EU), návrat uprchlíků a více soukromých investic, což vše pohání její ekonomiku. Ukrajina se odklonila od znovudobývání území a stala se méně militarizovanou a uvolnila válečné nouzové síly, čímž posílila svou demokracii. Americká politika podpory schopnosti Ukrajiny útočného manévru a integrace s ~~NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy)~~ by však mohla Rusko přimět k preventivnímu útoku.

Tvrdá strategie USA a intenzivnější americko-ruská konkurence vyžaduje značné zdroje v Evropě, což omezuje kapacitu indicko-pacifického regionu. Intenzivní poválečná jaderná konkurence navíc podněcuje Rusko a Čínu k tomu, aby se zapojily do transferů technologií a společného vývoje, aby čelily americké snaze o jadernou převahu.

Zatímco evropská ekonomika je na tom v této budoucnosti lépe – což pro Spojené státy vytváří méně dominových efektů než v Budoucnosti 1 – napětí s Ruskem a Čínou nadále podporuje globální ekonomickou roztržitost a táhne růst USA.

Budoucnost 4: Chladný mír

Fotografie od Lawrence Jackson/Bílý dům prostřednictvím Wikimedia Commons

Zatímco rusko-ukrajinská válka trvale proměnila bezpečnostní prostředí, tato budoucnost je definována větší stabilitou – strategicky, regionálně a lokálně – než ostatní.

- Jaderné napětí mezi Spojenými státy, Ruskem a Čínou je nižší než v jiných futures.
- ~~Vztahy mezi NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy)~~ a Ruskem jsou napjatější než před válkou, ale je méně pravděpodobné, že povedou k přímému střetu než v jiných budoucnostech.
- Příměří na Ukrajině vydrželo a je pravděpodobnější, že bude trvat donekonečna než v ostatních třech scénářích.
- Ukrajina se integruje do EU, upevňuje svou demokracii a buduje silný nezávislý odstrašující prostředek proti budoucí ruské agresi.

Jak jsme se sem dostali?

Po příznivějším výsledku války (svět B) Spojené státy přijímají méně tvrdý přístup ke snížení politického a vojenského napětí v Evropě. V důsledku toho je Kreml méně zaujatý vnímanými hrozbami ze Západu a v tomto scénáři věnuje méně zdrojů na obranu.

Americká vojenská zdrženlivost a ochota vyjednávat o střetech zájmů vedou k nižšímu napětí než v jiných futures. Obě strany zůstávají rivaly s ještě větší nedůvěrou než před válkou. Ale riziko konfliktu mezi NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy) a Ruskem vyplývající z eskalující konkurence a špatného vnímání záměrů je nižší než v kterékoli jiné budoucnosti. Nižší politické napětí a pokrok v oblasti kontroly zbrojení navíc snižují obavy Ruska o jeho zajištěné schopnosti odvetných opatření a zmírňují tlaky při prvním použití. Přestože nová soutěž o strategické zbraně s Čínou pokračuje, zdrženlivější postoj USA v oblasti jaderných zbraní nepřidává další olej do ohně.

Nižší napětí mezi hlavními mocnostmi v této budoucnosti povede k menší globální ekonomické fragmentaci. Mezitím kratší válka a větší poválečná stabilita zanechávají evropské ekonomiky relativně silnější. V důsledku toho geopolitika v této budoucnosti netáhne americkou ekonomiku tolik jako v ostatních.

Ukrajina se zaměřuje na ekonomický rozvoj a integraci do EU a zaujímá defenzivní postoj. Robustní příměří snižuje riziko, že by incidenty podél linie kontaktu mohly eskalovat. Obě strany jsou daleko od dosažení mírového urovnání, ale pokročily v užších otázkách, jako je výměna vězňů a svoboda pohybu civilistů přes linii konfliktu. Protože se ukrajinská vláda zaměřuje na reformy a riziko války je nízké, její ekonomice se v této budoucnosti daří poměrně dobře. Americká zdrženlivost v ostatních bývalých sovětských státech, které nejsou členy NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy), v kombinaci s méně výrazným imperialismem Moskvy snižuje riziko regionálního konfliktu.

Porovnání budoucnosti

Obrázek 1 ukazuje srovnání futures v rámci pěti klíčových amerických zájmů. Future 1 je jednotně horší pro zájmy USA, zatímco Future 4 je nejpozitivnější. Ve všech futures čelí Spojené státy vyššímu riziku velkého mocenského konfliktu než před válkou, ale riziko takového konfliktu je ve Future 4 nejnižší.

Obrázek 1. Souhrn důsledků pro zájmy USA

Zájmy	Budoucnost 1: Všudypřítomná nestabilita	Budoucnost 2: Lokalizovaná nestabilita	Budoucnost 3: Studená válka 2.0	Budoucnost 4: Chladný mír
Pozice USA v globální distribuci moci v Evropě	Poněkud příznivé	Příznivý	Velmi příznivé	Mimořádně příznivé
Pozice USA v globální distribuci moci v Asii	Velmi nepříznivé	Nepříznivý	Velmi nepříznivé	Poněkud nepříznivé

Zájmy	Budoucnost 1: Všudypřítomná nestabilita	Budoucnost 2: Lokalizovaná nestabilita	Budoucnost 3: Studená válka 2.0	Budoucnost 4: Chladný mír
Vyhnout se velkému konfliktu moci	Velmi nepříznivé	Nepříznivý	Velmi nepříznivé	Poněkud nepříznivé
Síla americké ekonomiky	Extrémně nepříznivé	Velmi nepříznivé	Velmi nepříznivé	Poněkud nepříznivé
Bezpečnost a prosperita Ukrajiny	Extrémně nepříznivé	Velmi nepříznivé	Nepříznivý	Poněkud nepříznivé
Minimalizace rizika konfliktu v jiných bývalých sovětských státech, které nejsou členy NATO	Extrémně nepříznivé	Nepříznivý	Velmi nepříznivé	Poněkud příznivé

POZNÁMKA: V každé dimenzi jsou futures seřazeny od nejpříznivější pro Spojené státy po nejméně příznivé. Pro diskuzi o předpokladech a nejistotách spojených s těmito posouzeními odkazujte na celou zprávu. Všechna hodnocení jsou srovnávána s předválečným status quo, kromě bezpečnosti a prosperity Ukrajiny, která je srovnávána napříč budoucností.

POZNÁMKA: V každé dimenzi jsou futures seřazeny od nejpříznivějších (zelená políčka se zaškrtnutím) po Spojené státy po nejméně příznivé (červená políčka s křížky). Diskuzi o předpokladech a nejistotách spojených s těmito posouzeními najdete v celé zprávě. Všechna hodnocení jsou srovnávána s předválečným status quo, kromě bezpečnosti a prosperity Ukrajiny, která je srovnávána napříč budoucností.

Pozorování

Tato alternativní analýza budoucnosti pro desetiletí po rusko-ukrajinské válce zdůrazňuje důležité úvahy a kompromisy pro tvůrce politiky USA. Tato další pozorování vzešla z cvičení alternativních futures:

- **Válečné volby formují poválečný svět.** Nepřehlédnutí k těmto faktorům by mohlo vést k promarnění příležitostí utvářet poválečné prostředí.
- **Delší, násilnější válka by měla nepříznivé důsledky pro zájmy USA.** Delší válka by mohla zatáhnout ekonomiky Spojených států a jejich spojenců a výrazně podkopat poválečnou obnovu Ukrajiny.
- **Rozhodnutí učiněná bezprostředně po válce mohou mít dominový efekt na mnoho dlouhodobých zájmů USA.** Tyto efekty nejsou přímočaré. Tvůrci politik si proto musí vzít čas, než válka skončí, aby zvážili tato rozhodnutí.
- **Politika USA během války a po ní může snížit riziko opakování rusko-ukrajinského konfliktu.** Spojené státy mají nástroje ke zvýšení pravděpodobnosti, že mír přetrvá, jako je pobídka stran, aby během případných budoucích jednání přijaly pevnější dohodu o příměří.
- **Spojené státy mají politické možnosti, jak ovlivnit výsledek konfliktu, aby podpořily své dlouhodobé poválečné zájmy.** Spojené státy nemohou samy určit výsledek války; jeho rozhodnutí nikdy nebudou mít stejný dopad jako rozhodnutí dvou bojovníků. Washington má ale páku a mohl by ji využít k ovlivnění trajektorie konfliktu.
- **Zesílení vojenského tlaku na Rusko v Evropě po válce by mohlo představovat více rizik než výhod.** Válka oslabilo Rusko a ukázala, že NATO (Organizace Severoatlantické smlouvy) má silný odstrašující prostředek proti ruským útokům na spojence. Další rozmístění vpřed a další vylepšování postavení sil v Evropě jsou pravděpodobně zbytečné, aby odradily oportunní ruskou agresi, ale díky špatnému vnímání mohou zvýšit pravděpodobnost války.

Tato zpráva je součástí krátké série výzkumu RAND. Výzkumné zprávy RAND představují politicky orientovaná shrnutí jednotlivých publikovaných, recenzovaných dokumentů nebo souboru publikovaných prací.

Tento dokument a ochranná známka(y) v něm obsažené jsou chráněny zákonem. Toto vyjádření duševního vlastnictví RAND je poskytováno pouze pro nekomerční použití. Neoprávněné zveřejňování této publikace online je zakázáno; doporučujeme odkazovat přímo na tuto stránku produktu. K reprodukci nebo opětovnému použití v jiné formě jakýchkoliv výzkumných dokumentů pro komerční účely je vyžadováno povolení od společnosti RAND. Informace o opětovném tisku a oprávněních k opětovnému použití naleznete na adrese www.rand.org/pubs/permissions.

RAND je nezisková instituce, která pomáhá zlepšovat politiku a rozhodování prostřednictvím výzkumu a analýzy. Publikace společnosti RAND nemusí nutně odrážet názory jejích klientů a sponzorů výzkumu.